

Một giọng con gái rụt rè hỏi:

“Nghe nói ở bên Liên Xô vĩ đại hàng năm có thi đua kể chuyện tiểu lâm phải không?”

“Có. Người kể chuyện hay nhất, được lãnh giải 20 năm đi đày, người lãnh giải nhì được 15 năm, người lãnh giải an ủi được 10 năm. Tất cả đều được đi lao động khổ sai bên Silberia.”

Đứa cháu cười và hỏi:

“Theo chú, thì ai là người theo, ai là người chống cộng sản?”

“Người theo cộng sản là người cố tình như “tin” vào Mác và Lê-Nin. Người chống lại cộng sản, là người “hiểu” rõ Mác và Lê-Nin.”

Buổi cơm đoàn tụ đã chấm dứt từ lâu, ông Tý cáo từ ra về. Ra khỏi cửa nhà, ông lẩm bẫm:

“Toàn cả một lũ cực kỳ phản động. Ông mà báo cáo, thì cả bọn đi tù cải tạo mục xương, mút mùa.”

Mùa đông năm 2005

*Ta đón người từ trăng ấu thơ
Đêm buồn đôi cánh lạnh đôi bờ
Mùa Xuân một nửa theo dòng biếc
Một nửa bên ta cũng đợi chờ*

*Trăng xé, tròn mà Người chưa về
Dòng sông nghiêng mắt đợi bên đê
Dáng thuyền thao thức in trên nước
Những bước chim di cũng nặng nề*

*Trăng mỗi mòn và đêm đã khuya
Ven trời còn mấy giọt sao thưa
Chập chùng bóng núi mờ sương trắng
Hiu hắt bờ lau ngọn gió đưa*

*Người vẫn chưa về đêm nay nữa
Đợi chờ màu áo bạc hai vai
Núi sông đã nhuộm màu ngăn trở
Lạnh lắm nhân gian, tiếng thở dài !*

Lê Công Minh